

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Carta als joves (II). Cridats a un canvi de rumb: la conversió ecològica

Estimat/da jove, avui t'adreço una segona carta. Com que imagino que la majoria de joves gaudireu de dies de vacances i tindreu més temps per llegir, et recomano un text molt interessant del papa Francesc.

Segurament algun cop, amb motiu de celebracions, pregàries, misses familiars, colònies o campaments, has gaudit entonant una bonica cançó que ens fa repetir per quatre vegades aquesta tornada: *Lloat sigueu, oh Senyor nostre!* És una bella pregària de sant Francesc d'Assís: el seu famós *Càntic de les creatures*. Doncs bé, el papa Francesc va escriure ja fa uns anys una important i llarga carta a la humanitat titulada precisament *Laudato si'* (*Lloat sigueu*), tot manllevant aquest títol de la pregària franciscana esmentada. Amb aquesta carta, que té un enorme impacte mundial, Francesc ens fa una crida urgent a tenir cura, protegir i estimar la nostra terra, amb tots els éssers que l'habituen.

El Sant Pare ens recorda que la terra és la «casa comuna» de la humanitat, la casa de tots i totes. És com una «mare» que, com fa la cançó esmentada de sant Francesc, «ens sosté i ens alimenta». La terra no és un mer «objecte», resultat cec de la casualitat, de l'atzar o del caos posterior a una explosió. És el fruit d'un acte amorós del seu Crea-

dor. És un extraordinari regal del Pare, per tal que el compartim fraternalment i en gaudim responsablement. Però no com els amos ni els dominadors: se'ns ha donat per tal que l'administrem amb saviesa, en benefici de tots els éssers vivents i les generacions futures.

Però encara hi ha més. Déu estima tant aquest món que, Ell mateix, en Jesucrist, s'hi ha inserit per sempre.

Malauradament, com bé saps, el nostre planeta està greument ferit, a causa de l'abús i espoli per part dels humans: contaminació, deixalles, sobre-explotació de recursos... Els efectes d'aquest tractament són greus, com ara la pèrdua de biodiversitat i el canvi climàtic, que posen en perill a milions

de persones. Les agressions ambientals les sofreixen especialment les persones i els països més pobres. La crisi ambiental és, doncs, una crisi social, perquè «l'ambient humà i l'ambient social es degraden junts».

Davant de tot això, el papa Francesc ens reclama un «canvi de rumb» per sortir de l'espiral de l'autodestrucció i donar pas a una ecologia integral, que sigui a la vegada econòmica, social i cultural per retornar a l'harmonia amb la naturalesa i totes les criatures. Ens cal canviar el nostre estil de vida, lluny de l'acceleració embogida i del consumisme ferotge actual. I això només serà possi-

ble si som capaços d'un canvi en el nostre cor: una «conversió ecològica», personal i comunitària, basada en la simplicitat, la sobrietat, la humilitat, la capacitat d'admiració i contemplació, la gratitud i la gratuïtat.

Estimat/da jove: tu pots ser protagonista principal i promotor d'aquest «canvi de rumb». Ara que tindràs vacances d'estiu, t'animo molt a llegir amb atenció aquesta llarga carta del papa Francesc, a meditar les seves paraules i, des d'aquí, avançar junts cap a una conversió ecològica integral. Ànims, coratge i endavant!

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

De tu, ens interessa tot!

El fill es prepara per a la Confirmació. Els pares li escriuen una carta que iniciarà un diàleg: «... Adolescència i ESO: no ha estat fàcil. Aparegueren dificultats en els estudis. En l'intent d'acompanyar-te, potser hem estat insistents: tens moltes capacitats, però et costa posar-te a estudiar. «Què pesats!» ens deies; però preferíem ser-ho. Les activitats en família han estat moltes. Durant anys, fins a la teva integració en el grup de joves de la Confirmació, anàvem junts a missa. Hem volgut que coneguessis Jesús. Ja saps que és molt important per a nosaltres dos i que ha marcat positivament el nostre estil de vida. T'ensenyarem a pregar

i moltes vegades la pregària ens ha aplegat en família. Pots suposar la nostra joia quan iniciaves la catequesi de Confirmació.

En aquests anys d'adolescència estàs forjant la teva pròpia personalitat, penses per tu mateix i sovint et qüestionaves sobre el que et diem. Hem superat ja l'etapa en la qual ho discuties i rebutjaves tot pel fet de no sentir-te condicionat, en ocasions encara et costa acceptar les normes.

Ens hem anat acostumant a pactar amb tu, a posar-nos d'acord en els teus horaris de son, d'ordinador, de TV, en les hores de sortir de nit... Preferim parlar-ne encara que en ocasions el diàleg

sigui tens, sobretot quan t'hem de dir que no.

Primer de batxillerat. Estem contents perquè et veiem més madur: es consolida la teva autonomia i tens bon criteri. Ets catequista d'un grup de nens, t'has compromès com a monitor i ets responsable en els estudis. Ens interessa tot el que fas i el que et passa, però et volem educar amb llibertat. Algunes vegades ens costa acceptar les teves decisions si no són les que a nosaltres ens semblen millors. Les reflexionem i moltes les respectem. Les altres, són ocasió de diàleg. Tens tota la vida per davant. Aprofita-la. Confiam molt en tu. Endavant!»

Començà a caminar i a estimar al costat dels pares. Aprengué a parlar amb les seves paraules i a respondre a les interpellacions del món amb referència a les seves respostes. L'iniciaren en el seguiment de Jesús. El deixaren fer però no els era indiferent el que feia. Li van dir el que pensaven per ajudar-lo a reflexionar. No sempre entenien les seves respostes però l'escoltaven.

«Fill meu, per què t'has portat així amb nosaltres? [...] Però ells no comprengueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzare i els era obedient» (Lc 2,48-50).

Enric Puig Jofra, SJ

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Carta a los jóvenes (II). Llamados a un cambio de rumbo: la conversión ecológica

Quierido/da joven, hoy te dirijo una segunda carta. Como imagino que la mayoría de los jóvenes disfrutaréis de días de vacaciones y tendréis más tiempo para leer, te recomiendo un texto muy interesante del papa Francisco.

Seguramente alguna vez, con motivo de celebraciones, oraciones, misas familiares, colonias o campamentos, has disfrutado entonando una bonita canción que nos hace repetir por cuatro veces el estribillo: *Lloat sigueu, oh Senyor nostre!* (*¡Alabado seas, mi Señor!*). Es una bella oración de san Francisco de Asís: su famoso *Cántico de las criaturas*. Pues bien, el papa Francisco escribió ya hace unos años una importante y larga carta a la humanidad titulada precisamente *Laudato si'* (*Alabado seas*), tomando prestado este título de la oración franciscana mencionada. Con esta carta, que tiene un enorme impacto mundial, Francisco nos hace un llamamiento urgente a cuidar, proteger y amar a nuestra tierra, con todos los seres que la habitan.

El Santo Padre nos recuerda que la tierra es la «casa común» de la humanidad, la casa de todos y todas. Es como una «madre» que, como dice la canción mencionada de san Francisco, «nos sostiene y gobierna». La tierra no es un mero «objeto», resultado ciego de la casualidad, del azar o del caos posterior a una explosión. Es el fruto de un acto amoroso de su Creador. Es un extraordinario regalo del Padre, para que lo compartamos fraternalmente y disfrutemos responsablemente. Pero no como los amos ni los dominadores: se nos ha dado para que lo administremos con sabiduría, en beneficio de todos los seres vivientes y de las generaciones futuras.

Pero todavía hay más. Dios ama tanto a este mundo que, Él mismo, en Jesucristo, se ha insertado en él para siempre.

Desgraciadamente, como bien sabes, nuestro planeta está gravemente herido, a causa del abuso y expolio por parte de los humanos: contaminación, desechos, sobreexplotación de recursos... Los efectos de este maltrato son graves, como por ejemplo la pérdida de biodiversidad y el cambio climático, que ponen en peligro a millones de personas. Las agresiones ambientales las sufren especialmente las personas y los países más pobres. La crisis ambiental es, pues, una crisis social, porque «el ambiente humano y el ambiente social se degradan juntos».

Ante esta situación, el papa Francisco nos reclama un «cambio de rumbo» para salir de la espiral de la autodestrucción y dar paso a una ecología integral, que sea a la vez económica, social y cultural para volver a la armonía con la naturaleza y todas las criaturas. Debemos cambiar nuestro estilo de vida, lejos de la aceleración enloquecida y del consumismo feo actual. Y esto solo será posible si somos capaces de un cambio en nuestro corazón: una «conversión ecológica», personal y comunitaria, basada en la simplicidad, la sobriedad, la humildad, la capacidad de admiración y contemplación, la gratitud y la gratuidad.

Querido/da joven: tú puedes ser protagonista principal y promotor de este «cambio de rumbo». Ahora que tendrás vacaciones de verano, te animo mucho a leer con atención esta larga carta del papa Francisco, a meditar sus palabras y, desde aquí, avanzar juntos hacia una conversión ecológica integral. ¡Ánimos, coraje y adelante!

† **Sergi Gordo Rodríguez**
Obispo de Tortosa

Trobada de joves per la Cinta

A la Catedral de Tortosa es va celebrar, el dia 5 de maig, com tots els primers diumenges de cada mes, la Dominica, organitzada per la Reial Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta. Aquesta vegada la celebració va tenir una característica especial, puix van assistir-hi alguns joves i, a més a més, alguns adolescents que es preparen per rebre el sagrament de la Confirmació. A la primera part de la trobada va fer-s'hi present el Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo. A tots se'ls van imposar els mocadors amb el símbol de la Trobada: «JOVES X LA CINTA».

A les 10.15 h el primer majordom, Sr. José Capera, acompanyat del bisbe Sergi i del prior de l'Arxiconfraria, juntament amb alguns confreres i membres de la Cort d'Honor van rebre els joves. El Sr. Bisbe donà la benvinguda a tots els qui ens havíem trobat a la Catedral per celebrar la Dominica i va agrair al primer majordom la seva invitació. Tot seguit ens digué: «Els primers dissabtes de cada mes se celebra a la Capella de la Cinta la Sabatina i la missa vespertina i el dia següent la Dominica. Vosaltres, joves, també podeu participar-hi. Us encoratjo a que sigueu una cadena de transmissió, sou llavor que dona fruit. Sentiu-vos fills de la Mare de Déu i Mare vostra. Que passeu tots una feliç trobada.»

A continuació, l'Arxiconfraria entrà en processó, cantant l'himne a la Mare de Déu i el prior portant la relíquia de la Cinta. Vam resar Tèrcia, i el Sr. Joaquim Amaré va fer una pregària a la Mare de Déu. Al final vam cantar *Salve Regina* i *Fills de la terra tortosina* i

anàvem en processó pel claustre de la Catedral fins arribar a la Capella de la Cinta. Tot seguit, Mn. Membrado inicià l'Eucaristia i a l'homilia ens digué que la Mare de Déu ens acompanyava en aquest mes de maig dedicat a Ella. Jesús ens diu a l'Evangelí: «El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat.»

En finalitzar l'Eucaristia, Mn. Membrado ens va donar la benedicció i tot seguit vam passar a venerar la relíquia, mentre cantàvem l'himne de la Cinta. Després d'una foto record de la Trobada, el Sr. Josep Capera, primer majordom de l'Arxiconfraria, i el majordom Sr. Aitor Pérez, els van fer una explicació històrica als joves. L'objectiu de la jornada fou donar a conèixer als joves l'Arxiconfraria per tal que en el futur pugue tenir una continuïtat. Amb un «Visca la Mare de Déu de la Cinta» i un fort aplaudiment ple d'alegria, van sortir els joves de la Capella de la Cinta per prendre un aperitiu i gaudir del concert a càrrec d'Àlex Fabra.

Maria Joana Querol Beltrán

Confirmacions al Lligallo del Gànguïl

El dissabte 11 de maig, el Sr. Bisbe, Mons. Sergi Gordo, va administrar el sagrament de la Confirmació a nou adolescents de la parròquia de Sant Joan Baptista dels Lligallos.

Una celebració de goig i alegria esperançadora que enmig d'aquests moments que vivim, nou joves vulguin rebre el do de l'Esperit Sant.

Mn. Joan Guerola

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Gràcies, benvolguts sacerdots, pels vostres cors oberts i dòcils; gràcies per les vostres fatigues i les vostres llàgrimes; gràcies per portar la meravella de la misericòrdia —perdoneu sempre, sigueu misericordiosos—. Que el Senyor us consoli, us confirmi i us recompensi» (28 de març).

@Pontifex_es: «Només el Senyor pot donar-nos confirmació del que valem. Ens ho diu cada dia des de la creu: ha mort per nosaltres, per a mostrar-nos quant som valuosos als seus ulls. No hi ha obstacle o fracàs que pugui impedir la seva tendra abraçada» (29 de març).

@Pontifex_es: «Jesucrist ha ressuscitat, i només Ell és capaç de treure les pedres que tanquen el camí cap a la vida. Més encara, Ell mateix, el Vivent, és el Camí; el Camí de la vida, de la pau, de la reconciliació, de la fraternitat» (31 de març).

@Pontifex_es: «Pre-guem junts perquè la dignitat i la riquesa de les dones siguin reconegudes en totes les cultures, i perquè acabi la discriminació que sofreixen en diverses parts del món» (2 d'abril).

Tridu en honor de la Mare de Déu de la Cinta

Els dies 9, 10 i 11 de maig, la Cort d'Honor de la Mare de Déu de la Cinta celebrà, com tots els anys, el Tridu en honor de la nostra patrona. El primer dia, l'homilia fou a càrrec de Mn. Josep Pau Gil Llorens, delegat de Litúrgia del Bisbat. El segon dia va fer-la l'Excm. i Rvdm. Sr. Sergi Gordo Rodríguez, bisbe de la diòcesi de Tortosa, i l'últim dia del Tridu Mn. Josep M. Membrado Blas, M.I. canonge de la Catedral i prior de l'Arxiconfraria i de la Cort d'Honor de la Mare de Déu de la Cinta. Els tres dies van participar-hi el prior, la presidenta de la Cort d'Honor, Sra. Lourdes Ramón Rojals, i la Junta, sòcies i un bon nombre de tortosins i tortosines que ompliren la Capella de la Cinta.

De la part musical es va encarregar el Sr. Joan Redó Brunet, acompanyat d'un petit grup de cantaires.

Els tres dies s'inicià la celebració del Tridu a les 17.30 h amb el res del Rosari i el Mes de Maria a càrrec els tres dies de la Sra. Maria Teresa Cantó, i a les 18 h la celebració de l'Eucaristia.

Donem gràcies a Déu per aquest Tridu on li hem demostrat a la Mare de Déu de la Cinta el nostre amor de fills i filles. Que la Mare de Déu de la Cinta ens acompanye sempre en el nostre caminar cap a Jesús.

Maria Joana Querol Beltrán

Confirmacions a la parròquia dels Sants Joans de Rossell

van deixar una empremta significativa pel que suposa aquesta festa a nivell eclesial.

Durant l'homilia, Mn. París ens va exhortar a tots els presents, especialment als confirmands, protagonistes d'un acte que marcarà la seva vida, com el signe propi del ritus de la celebració que impregna el seu esperit, a buscar la felicitat deixant-nos interpel·lar per Déu i a ser coherents amb un compromís personal tan necessari com transformador.

El rector de la parròquia, Mn. Genaro Cachaca, va concelebrar una Eucaristia en la que els pares, els familiars i els amics, van participar activament d'un esdeveniment que esdevé l'aparador d'un treball constant que protagonitza el testimoni dels responsables, amb la col·laboració de l'acompanyament del seu catequista Josep Cardona.

Pel fet de tractar-se d'una parròquia menuda, per la dificultat que això suposa i el ventall social que hi ha en aquest marc respecte a la motivació i la respectiva aglutinació dels joves, el treball que s'ofereix desinteressadament, esdevé una dedicació inestimable a la vida parroquial per transmetre la imatge d'una activitat esperançadora que, com els dons de l'Esperit Sant, pugui donar els seus fruits.

Xavi Castellà

El diumenge 12 de maig, l'església parroquial dels Sants Joans de Rossell va viure un esdeveniment significatiu pel fet que 14 nois i noies van rebre de mans del vicari episcopal de la zona centre, Mn. Carlos París Escura, el sagrament de la Confirmació.

Va ser una celebració festiva en la que els cants, els aplaudiments i la participació de la comunitat cristiana en general i la dels joves en particular

Delegació diocesana de Missions

Un any més, la parròquia de Sant Francesc de Jesús ha participat en la Fira de l'Oli, venent productes de Comerç Just de la Delegació de Missions.

La venda de Comerç Just és una forma d'ajudar les cooperatives i poder donar una vida més digna i més humana als pobles del sud i, al mateix temps, també és una manera de col·laborar amb els nostres missioners diocesans.

Des d'aquí felicitem a tots els que ho han fet possible perquè és una forma de fer animació i cooperació missionera que cal continuar fomentat.

Delegació diocesana de Missions

AGENDA

■ **Dissabte 6**, Móra d'Ebre, a les 20 h, confirmacions.

■ **Diumenge 7**, Vinaròs, parròquia Santa Maria Magdalena, a les 11.30 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Am 2,6-10.13-16 / SI 49 / Mt 8,18-22]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elinor (Leonor), mr.

2. ■ Dimarts [Am 3,1-8;4,11-12 / SI 5 / Mt 8,23-27]. Sants Procés i Martinià, mrs.; sant Bernadí Realino, Joan Francesc Regis i Francesc Gerònimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Baldinucci, prevs. jesuïtes i mrs.

3. ■ Dimecres [Ef 2,19-22 / SI 116 / Jo 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant

Lleó II, papa (sicilià, 682-683); beata Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fundadora de les franciscanes missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dijous [Am 7,10-17 / SI 18 / Mt 9,1-8]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí de Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Divendres [Am 8,4-6.9-12 / SI 118 / Mt 9,9-13]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prevere, fundador dels barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625),

prevere trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ Dissabte [9,11-15 / SI 84 / Mt 9,14-17]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ez 2.2-5 / SI 122 / 2Co 12,7-10 / Mc 6,1-6]. Urgell: □ Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, verge; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

Diümenge XIII de durant l'any (B)

COMENTARI

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 1,13-15;2,23-24)

Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort. El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals. Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna. Però l'enveja del diable va introduir la mort al món, i els partidaris d'ell són els qui en fan l'experiència.

▶ Salm responsorial (29)

R. *Amb quin goig us exalço, Senyor!*

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 8,7.9.13-15)

Germans, vosaltres teniu abundantment de tot: fe, doctrina, coneixement, interès per tot, i fins l'amor amb què us estimem. Sigueu també generosos en aquest favor que us demano. Coneixeu prou bé la generositat de Jesucrist, el nostre Senyor: ell, que és ric, es va fer pobre per vosaltres, per enriquir-vos amb la seva pobresa. No seria just que, per alleujar els altres, vosaltres patíssiu estretor. Més aviat, que en el moment present, buscant la igualtat, allò que us sobra a vosaltres compensi el que els falta a ells, i si un dia els sobra a ells, que supleixi el que us farà falta a vosaltres, mirant que hi hagi igualtat. És allò que diu l'Escriptura: «Ni als qui n'havien recollit molt els en sobrava, ni als qui n'havien recollit poc els en faltava.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 5,21-43) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús arribà en barca de l'altra riba del llac, molta gent es reuní al seu voltant, i es quedà vora l'aigua. Mentrestant, arriba un dels caps de sinagoga, que es deia Jaire, i, així que el veu se li llença als peus i, suplicant-lo amb tota l'ànima, li diu: «La meva filla s'està morint. Veniu a imposar-li les mans perquè es posi bé i no es mori.» Jesús se n'anà amb ell, i el seguia molta gent.

Arriben uns de casa del cap de sinagoga i li diuen: «La teva filla és morta. Què en trauràs d'amoinar el mestre?». Però Jesús, sense fer cas del que acabava de sentir, diu al cap de sinagoga: «Tingues fe i no tinguis por.» I només va permetre que l'acompanyessin Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume. Quan arriben a la casa del cap de sinagoga, veu l'aldarull de la gent, que plorava i cridava fins a eixordar.

Ell entra a casa i els diu: «Què són aquest aldarull i aquests plors? La criatura no és morta, sinó que dorm.» Ells se'n reien, però Jesús els fa sortir tots, pren només el pare i la mare de la nena amb els qui l'acompanyaven, entra a l'habitació, li dona la mà i li diu: «Talita, cum», que vol dir: «Noia, aixeca't.» A l'instant la noia, que ja tenia dotze anys, s'aixecà i es posà a caminar.

Els no se'n sabien avenir. Jesús els prohibí, de tota manera, que fessin saber què havia passat. I els digué que donessin menjar a la noia.

▶ Lectura del llibre de la Sabiduria (Sab 1,13-15;2,23-24)

Dios no ha hecho la muerte, ni se complace destruyendo a los vivos. Él todo lo creó para que subsistiera y las criaturas del mundo son saludables: no hay en ellas veneno de muerte, ni el abismo reina en la tierra. Porque la justicia es inmortal.

Dios creó al hombre incorruptible y lo hizo a imagen de su propio ser; más por envidia del diablo entró la muerte en el mundo, y la experimentan los de su bando.

▶ Salmo responsorial (29)

R. *Te ensaltaré, Señor, porque me has librado.*

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 8,7.9.13-15)

Hermanos:

Lo mismo que sobresalís en todo —en fe, en la palabra, en conocimiento, en empeño y en el amor que os hemos comunicado—, sobresalid también en esta obra de caridad. Pues conocéis la gracia de nuestro Señor Jesucristo, el cual, siendo rico, se hizo pobre por vosotros para enriqueceros con su pobreza. Pues no se trata de aliviar a otros, pasando vosotros estrecheces; se trata de igualar.

En este momento, vuestra abundancia remedia su carencia, para que la abundancia de ellos remedie vuestra carencia; así habrá igualdad.

Como está escrito: «Al que recogía mucho no le sobraba; y al que recogía poco no le faltaba.»

▶ Lectura el santo Evangelio según san Marcos (Mc 5,21-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús atravesó de nuevo en barca a la otra orilla, se le reunió mucha gente a su alrededor y se quedó junto al mar. Se acercó un jefe de la sinagoga, que se llamaba Jairo, y, al verlo, se echó a sus pies, rogándole con insistencia: «Mi niña está en las últimas; ven, impón las manos sobre ella, para que se cure y viva». Se fue con él y lo seguía mucha gente.

Llegaron de casa del jefe de la sinagoga para decirle: «Tu hija se ha muerto. ¿Para qué molestar más al maestro?». Jesús alcanzó a oír lo que hablaban y le dijo al jefe de la sinagoga: «No temas; basta que tengas fe». No permitió que lo acompañara nadie, más que Pedro, Santiago y Juan, el hermano de Santiago.

Llegan a casa del jefe de la sinagoga y encuentran el alboroto de los que lloraban y se lamentaban a gritos y después de entrar les dijo: «¿Qué estrépito y qué lloros son estos? La niña no está muerta; está dormida». Se reían de él. Pero él los echó fuera a todos y, con el padre y la madre de la niña y sus acompañantes, entró donde estaba la niña, la cogió de la mano y le dijo: «Talitha qumi» (que significa: «Contigo hablo, niña, levántate»). La niña se levantó inmediatamente y echó a andar; tenía doce años. Y quedaron fuera de sí llenos de estupor. Les insistió en que nadie se enterase; y les dijo que dieran de comer a la niña.

«Déu ha format el món perquè l'home visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort»

Un dels grans enigmes del nostre món és el del mal: per què hi ha mal en el món; qui n'és l'autor? Per això són molt clarificadores les paraules de la primera lectura: *Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè visqui, sense posar-hi cap mena de verí de mort.* L'afirmació és clara i rotunda: Déu vol la vida per a tots els homes; no vol, de cap manera, la nostra mort, ens ha creat per a viure, no per a morir. I subratlla encara: *Déu no creà l'home sotmès a la mort, sinó a imatge de la seva existència eterna.* Déu és etern; vol que els homes també ho siguem. Però van unides la bondat i la immortalitat: *El reialme de la mort no és de la terra, perquè la bondat i la justícia són immortals.* La mort, doncs i el mal són fruit del pecat. Ho explicita clarament: *L'enveja del diable va introduir la mort al món.* La voluntat de Déu, doncs, és que visquem en la justícia i en l'amor i d'aquesta manera tinguem certa la nostra vida immortal; només el pecat porta al mal i a la mort. Per això a l'evangelí Jesús que vol la vida i la salut per a tothom, cura, en primer lloc aquella *dona que tenia pèrdues de sang: Filla, la teva fe t'ha salvat. Queda lliure de la teva malaltia i veste'n en pau.* I a més ressuscita la *filla del cap de la sinagoga* que acaba de morir: *La teva filla és morta, li diuen. Però Jesús només demana una cosa: Tingues fe i no tinguis por.* I el Senyor *dona la mà a la nena i li diu: «Noia, aixeca't». A l'instant la noia s'aixecà i es posà a caminar.* Jesús torna la salut i la vida a tots aquells que creuen en ell, perquè *Déu ha format el món perquè l'home visqui*, com deia la primera lectura. Per això Pau demana generositat als cristians de Corint: *Sigueu també generosos en aquest favor que us demano.* És la col·lecta per ajudar els cristians de Jerusalem. L'exemple sempre és el de Crist *que essent ric es va fer pobre per vosaltres per enriquir-vos amb la seva pobresa.* Déu vol la vida i la vida plena per a tots els nostres germans.

Mn. Jaume Pedrós